U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Marie Turkové a JUDr. Jiřího Pally v právní věci žalobce: **M. D.**, zast. Mgr. et Mgr. Radimem Dostalem, advokátem, se sídlem Palackého 168 – Na Rybárně, Vsetín, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 19. 7. 2010, č. j. 43 Cad 85/2009 – 39,

takto:

I. Řízení **se zastavuje.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Zástupci žalobce Mgr. et Mgr. Radimu Dostalovi, advokátu, se sídlem Palackého 168 - Na Rybárně, Vsetín, **se přiznává** odměna za zastupování v řízení o kasační stížnosti ve výši 1920 Kč, která mu bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalované ze dne 13. 3. 2009, č. X, byl žalobci podle ustanovení § 56 odst. 1 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění účinném ke dni vydání rozhodnutí (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“) od 14. 4. 2009 odňat plný invalidní důchod. V odůvodnění rozhodnutí žalovaná uvedla, že podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále též „OSSZ“) ve Vsetíně ze dne 4. 3. 2009 žalobce již není plně invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti o 50 %. Podle tohoto posudku je žalobce již pouze částečně invalidní, o jeho nároku na částečný invalidní důchod bude rozhodnuto dodatečně. Žalovaná poukázala na § 39 odst. 1 písm. a) zákona o důchodovém pojištění a dále na ustanovení § 44 odst. 1 věty první a § 44 odst. 2 věty první téhož zákona.

Proti rozhodnutí žalované se žalobce bránil žalobou ze dne 3. 4. 2009, ve znění doplnění žaloby ze dne 18. 5. 2009, ve které požádal o přehodnocení napadeného rozhodnutí a vrácení plného invalidního důchodu. Namítal, že napadené rozhodnutí je nezákonné a nemorální, neboť není schopen vykonávat jakoukoliv práci.

Krajský soud v Ostravě rozsudkem ze dne 19. 7. 2010, č. j. 43 Cad 85/2009 – 39, žalobu zamítl a rozhodl dále, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. V odůvodnění uvedl, že po zhodnocení provedeného dokazování dospěl k závěru, že posudek posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále též „PK MPSV“) v Ostravě ze dne 14. 10. 2009, a zejména pak srovnávací posudek PK MPSV v Brně ze dne 21. 4. 2010 jsou úplné, odborné a přesvědčivé. Obě posudkové komise dospěly k témuž posudkovému závěru, že žalobce byl k datu vydání napadeného rozhodnutí částečně invalidní podle § 44 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění. Tento závěr se nelišil od závěru posudku OSSZ ve Vsetíně ze dne 4. 3. 2009, z něhož vycházela žalovaná při vydání napadeného rozhodnutí.

Proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě se žalobce (dále též „stěžovatel“) bránil kasační stížností ze dne 7. 9. 2010, ve znění doplnění kasační stížnosti ze dne 8. 3. 2011 a opravy doplnění kasační stížnosti ze dne 31. 3. 2011, podanou z důvodu podle § 103 odst. 1 písm. d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), v níž navrhl, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek zrušil a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení. Stěžovatel zejména namítal, že krajský soud se nijak nevypořádal s jeho námitkou, že po třech operacích (výhřezu ploténky L4/5 a L5/S1) není schopen nastoupit do zaměstnání, a jeho výdělečná činnost tedy i nadále odpovídá plné invaliditě. Namítal rovněž chybné a nedostatečné hodnocení důkazů ze strany krajského soudu.

Doplnění kasační stížnosti i jeho opravu podal soudu zástupce stěžovatele Mgr. et Mgr. Radim Dostal, advokát, se sídlem Palackého 168 – Na Rybárně, Vsetín, který byl stěžovateli pro řízení o kasační stížnosti ustanoven usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 2. 2. 2011, č. j. 43 Cad 85/2009 – 55.

Dříve než mohl Nejvyšší správní soud o kasační stížnosti rozhodnout, bylo mu dne 23. 5. 2011 doručeno **zpětvzetí kasační stížnosti** ze dne 20. 5. 2011, podané zástupcem stěžovatele písemně prostřednictvím držitele poštovní licence na základě pokynu stěžovatele a v plném rozsahu.

Podle ustanovení § 37 odst. 1 věty první s. ř. s. *účastníci a osoby zúčastněné na řízení mohou činit své úkony jakoukoli formou, pokud zákon pro některé úkony určitou formu nestanoví.* Podle odst. 2 téhož ustanovení *podání obsahující úkon, jímž se disponuje řízením nebo jeho předmětem, lze provést písemně, ústně do protokolu, popřípadě v elektronické formě podepsané elektronicky podle zvláštního zákona (zákon č. 227/2000 Sb., o elektronickém podpisu a o změně některých dalších zákonů /zákon o elektronickém podpisu/, ve znění pozdějších předpisů). Bylo-li takové podání učiněno v jiné formě, musí být do tří dnů potvrzeno písemným podáním shodného obsahu nebo musí být předložen jeho originál, jinak se k němu nepřihlíží.*

Podle § 37 odst. 4 s. ř. s. *navrhovatel může vzít svůj návrh zcela nebo zčásti zpět, dokud o něm soud nerozhodl.* Podle ustanovení § 47 písm. a) s. ř. s. před středníkem *soud řízení usnesením zastaví, vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět.* Toto ustanovení je přitom na základě § 120 s. ř. s. třeba přiměřeně použít i pro řízení o kasační stížnosti, v tomto

případě poté, co byla věc předložena Nejvyššímu správnímu soudu. Pro úplnost přitom lze poukázat na ustanovení § 108 odst. 2 s. ř. s., podle něhož *byla-li kasační stížnost před předložením věci Nejvyššímu správnímu soudu vzata zpět, krajský soud usnesením řízení o kasační stížnosti zastaví.*

Jelikož právní úkon stěžovatele, kterým došlo ke zpětvzetí kasační stížnosti, jako projev vůle směřující ke vzniku, změně či zániku jeho subjektivních práv a povinností, které právní norma s takovým projevem spojuje, zde zastavení řízení o kasační stížnosti, splňuje veškeré právem požadované formální i obsahové náležitosti, Nejvyšší správní soud v souladu s ustanovením § 47 písm. a) s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. řízení o kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě usnesením zastavil.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť řízení o kasační stížnosti bylo zastaveno.

Vzhledem k tomu, že zástupce stěžovatele pro řízení o kasační stížnosti byl ustanoven usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 2. 2. 2011, č. j. 43 Cad 85/2009 – 55, platí jeho hotové výdaje a odměnu za zastupování podle ustanovení § 35 odst. 8 první věty s. ř. s. za středníkem ve spojení s § 120 s. ř. s. stát. Z tohoto důvodu mu Nejvyšší správní soud přiznal odměnu za dva úkony právní služby – 1) první poradu s klientem včetně převzetí a přípravy zastoupení a 2) doplnění kasační stížnosti ze dne 8. 3. 2011 a opravu doplnění kasační stížnosti ze dne 31. 3. 2011 – po 500 Kč [§ 11 odst. 1 písm. b) a d) ve spojení s § 7 položkou 2. a § 9 odst. 2 a 3 písm. f) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, ve znění pozdějších předpisů], a dále náhradu hotových výdajů – režijní paušál ve výši 2 x 300 Kč podle § 13 odst. 3 téže vyhlášky, celkem tedy 1600 Kč. Jelikož zástupce stěžovatele doložil, že je plátcem daně z přidané hodnoty, zvyšuje se jeho nárok podle § 35 odst. 8 věty druhé s. ř. s. o částku odpovídající této dani, která činí 20 % z částky 1600 Kč, tj. 320 Kč. Zástupci stěžovatele bude proto vyplacena celková částka ve výši 1920 Kč, a to z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto usnesení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. května 2011

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu